

У селі Храпин помер єпископ Пінський та Турівський Юрій Булгак

Юрій Булгак - василіянин, архимандрит Лещинський і Супрасльський, єпископ Пінської єпархії Руської Унійної Церкви.

Помер 12 березня 1769 в Храпині, а похований в Битенському василіянському монастирі.

Батько Володислав. Родина Юрія Булгака правдоподібно була татарського походження, а осівши на Білій Русі, отримала шляхетство і прийняла латинський обряд.

У 1713 р. Юрій вступив до Василіянського Чину. Початкові студії відбув у Жировицькому монастирі, а богослов'я розпочав вивчати у єзуїтській колегії в Оломоуц (1720 - 1721), а продовжив - у Колегії Конгрегації Поширення Віри в Римі (прибув на студії 17 вересня 1721, завершив 2 квітня 1725).

Колегію закінчив з двома докторатами: з філософії та богослов'я. Під час навчання в Римі, в серпні 1723 отримав священниче рукоположення. Був деякий час генеральним прокуратором Чину в Римі.

При поверненні на Батьківщину, навчав у василіянських школах риторики і поезії, був префектом і виконував обов'язок проповідника, потім був генеральним аудитором Мит-

рополичої курії Льва Кишки, а від 1726 року - особистим секретарем Корнилія Столоповицького-Лебецького - протоархимандрита, а з 1729 р. - єпископа Володимирсько-Берестейського. Був надзвичайно активним, вченим, володів кількома мовами. По смерті єпископа Столповицького-Лебецького (22 січня 1730), замешкав у Супраслі.

З волі короля і за згодою варшавського нунція, в березні 1730 отримав номінацію на Пінсько-Турівську єпархію. З вересня 1730 в Новогрудку митрополит Атанасій Шептицький уділив йому єпископських свячень і цього ж дня Булгак взяв участь в генеральній капітулі Василіянського Чину в Новогрудку.

Зоставивши в Пінську адміністратора, сам замешкав у єпископському маєтку в Храпині.

22 січня 1733 обраний Супрасльським архимандритом. Його урядування в Супраслі належить до найкращих періодів в історії монастиря і друкарні. В 1743 отримав Лещинську архимандрію, але в 1748 віддав її Кипріянові Булгакові.

Сам, будучи великим прихильником ідеї, щоб єпископи могли переводитися з катедри на катедру, по смерті Ата-

◆ КРАЄЗНАВСТВО

насія Шептицького (11/12 грудня 1746), старався перед нунцієм про номінацію на Львівську єпархію, а знову в 1756, по смерті Теодосія Гудебського, старався про отримання Володимирської єпархії.

Коли митрополит Флоріан Гребницький іменував Юрія Булгака адміністратором Володимирсько-Берестейської єпархії (адже згідно з рішенням Замойського синоду 1720 р. єпархією Володимира мав би адмініструвати єпарх Пінська) і в надії, що стане там єпархом, потрапив у конфлікт із дійсним претендентом на цю єпархію Пилипом Володковичем; конфлікт цей нунціатура у Варшаві вирішила не на його користь.

У 1758 р. взяв собі на помічника Антіна Струся-Млодовського і йому два роки по тому передав в управління Супрасльську архимандрію, а по переведенню Млодовського на помічника до митрополита Володковича в квітні 1766 взяв собі нового помічника Гедеона Горбацького.

У травні 1759 р. провів у Пінську канонічний процес про чуда Андрія Боболі.

Мав сильний характер, був темпераментним, не давав себе нічим залякати, здібний, надзвичайно працьовитий і рухливий, при цьому також доволі амбітний, не любив надмірно затруднятися.

За матеріалами сайту «Заріччя»